

[Arbejdsministeren]

taler, og jeg tror ikke, hr. Ninn-Hansen kan nævne et eneste eksempel – og det kan han heller ikke i denne forbindelse – hvor vi ikke nøje har respekteret de aftaler, der er indgået.

Jeg tror, jeg har svaret på hr. Glensgårds indlæg med de bemærkninger, jeg har gjort indtil nu.

Jeg skal sige til fru Lilli Gyldenkilde, at jeg kan da godt se, at det er et fint forslag, 11 mia kr. lige ud i omsætningen på nuværende tidspunkt, ud fra den betragtning, at 15 mia kr. i betalingsbalanceunderskud jo ikke er et særlig stort problem, lad os bare gøre det endnu større, gøre det endnu vanskeligere at løse landets problemer. Eller forestiller fru Lilli Gyldenkilde sig, at vi skal forhøje momsens med et tilsvarende beløb for at neutralisere købekraftvirkningen? Er det et forslag om en 8 pct.s momsforhøjelse, fru Lilli Gyldenkilde vil have til at afbalancere udbetalingen på nuværende tidspunkt? Burde socialistisk folkeparti ikke interessere sig for, at der er truffet en beslutning i folketinget – som enhver ved socialistisk folkeparti ikke var enig i i sin tid – om, at disse penge skulle bruges til pensionsformål, og så koncentrere sig om ikke at blive et instrument i den mest primitive antisocialistiske agitation, som her drives fra hr. Glensgårds og andres side.

Regeringen hævder ikke, at dette har noget med socialisme eller har noget med økonomisk demokrati at gøre. Regeringen hævder alene, at denne pensionsordning er rimelig og fornuftig, og at vi tilslutter os lønmodtagerorganisationernes synspunkt om, at det først og fremmest må være lønmodtagernes egne valgte repræsentanter, der forvalter midlerne.

Jeg kan sige til hr. Bolvig, at som altid var indlægget præget af en egentlig forhandlingsvilje, og vi er parate til at diskutere, som jeg sagde det før, placeringsreglerne. Vi er også parate til at diskutere spørgsmålet om jordkøb, hvis vi kan finde en eller anden form, men jeg må gøre den bemærkning – det være sagt til alle dem, der frygter økonomisk demokrati i denne forbindelse – at selvfølgelig skal de investeringer, der foretages, ikke være så risikobetonede eller så lavt forrentede, at realværdien af den enkelte lønmodtagers tilgodehavende i fonden forringes. Inden for denne grænse, som igen understreger vores

sigte med lovgivningen, vil vi føre disse forhandlinger.

Fru Mimi Jakobsen kunne ikke finde ud af, om hun var enig med Dansk Arbejdsgiverforening eller med sparekassefunktionærerne. Fru Mimi Jakobsen siger bankfunktionærerne, men det var altså sparekassefunktionærernes forslag. Det er to vidt forskellige forslag. Sparekassefunktionærerne vil lave økonomisk demokrati – ganske vist på en anden måde. Dansk Arbejdsgiverforening har det forslag, jeg nævnte før, nemlig om udbetalingsformen, om udskillelse af midlerne fra ATP, men med en fastholdelse af, at det skal administreres af ATPs bestyrelse i dens nuværende sammensætning. Det, man derimod fra sparekassefunktionærernes side vil lave, er en ejendomsretsreform. Jeg må afvise, at vi kan lave ejendomsretsreform via denne fond. Den er bundet til pensionsformål og kan alene bruges i den forbindelse, og jeg har måttet sige til sparekassefunktionærerne, at der kan ikke føres ØD-politik via disse midler. Jeg har heller ikke hidtil forstået, at centrum-demokraterne har haft dette ønske, så mon ikke bare man skal holde sig til Dansk Arbejdsgiverforening, i hvert fald i første omgang? Men jeg håber, vi alligevel, som vi plejer at kunne forhandle om tingene, også kan snakke om disse spørgsmål.

Jeg forstod, at hr. Kurt Hansen nærmest var blevet parlamentarisk leder for op til flere forskellige politiske partier fra den yderste højre til den yderste venstre fløj. Den rolle som den ansvarlige parlamentariske taktiker klædte absolut hr. Kurt Hansen.

Jeg har altid værdsat hr. Poul H. Møllers indlæg, men jeg tror, hr. Poul H. Møller i aften ved en nærmere gennemlæsning af sit manuskripts afsnit om en bestemt person i en lønmodtagerorganisation, der ikke har mulighed for at forsvare sig i denne sal, vil finde, at de burde have været undgået. Jeg synes ikke, det tjener noget formål at køre på den mest primitive form for mistæneliggørelse af enkeltpersoner i det danske samfund, som hr. Poul H. Møller her lagde op til i dag.

Man siger hele tiden LO-toppen. Der er jo en afgrund af foragt i det udtryk. Når man siger, at det kun er LO-toppens forslag, så glemmer man, at det er samtlige lønmodtagerorganisationers indstilling i ATPs bestyrelse. Jeg vil gerne understrege, at det foru-